

ब्राह्मण जीवनको निशानी हो- सदा खुशीको झलक

आज बापदादा सबै बच्चाहरूको अन्तिम अवस्था अर्थात् विकर्माजित अवस्था, विकल्प वा व्यर्थ संकल्प-मुक्त अवस्थालाई देखिरहनुभएको थियो । यो अन्तिम अवस्थासम्म पुग्नका लागि पुरुषार्थ त सबैले गरिरहेका छन् तर पुरुषार्थीहरूमा पनि दुई प्रकारको बच्चा देखिँ । (१) तिनीहरू जो पुरुषार्थ गर्दै पुरुषार्थको प्रारब्ध अर्थात् प्राप्ति साथ-साथै अनुभव गर्दै गइरहेका छन् । (२) जो केवल पुरुषार्थमा नै लागेका छन् । मेहनत धेरै, प्राप्तिको अनुभव कम हुन्छ, यसैले चल्दा-चल्दै थाक्न पुग्छन् । यथार्थ पुरुषार्थीले कहिल्यै पनि थकावटको महसुस गर्दैनन् । कारण ? दुवैको पुरुषार्थमा केवल एक कुरा बुझ्नमा फरक छ; जसकारण पहिलो मेहनतमा रहन्छन् र दोस्रो स्नेहमा मस्त रहन्छन् । कुनचाहिँ संकल्पको अन्तर छ, त्यो थाहा छ ? सानो अन्तर छ । पहिलोले सम्झन्छन् हामी स्वयम् चलिरहेका छौं, चल्यो पर्छ, सामना गर्नु पर्छ र दोस्रो छन् जो सदैव संकल्पबाट पनि समर्पण छन्, यसैले उनीहरूले सदैव अनुभव गर्छन्- हामीलाई बापदादाले चलाइरहनुभएको छ । मेहनतको पाउबाट होइन, स्नेहको गोदीमा चलिरहन्छन् यसैले ती स्नेहको पाउबाट चल्छन्, जसमा थकावट हुँदैन । स्नेहको गोदी वा झुलामा सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति हुनाका कारण ती चल्दैनन्, बरु उडिरहन्छन् । सदा खुशीमा, आन्तरिक सुखमा, सर्व शक्तिहरूले उडिरहन्छन् ।

अब आफूलाई सोध- म को हुँ ? संगमयुगी ब्राह्मण बच्चा जिउँछन्, चल्छन्, हर कदम स्नेहको गोदीमा । ब्राह्मण जीवनको निशानी हो- सदा खुशीको झलक प्रत्यक्ष रूपमा देखिन्छ । खुशी छैन भने ब्राह्मण जीवन पनि छैन ।

कति बच्चाहरू सम्झन्छन्- संगमयुग पुरुषार्थी जीवन हो र भविष्य जन्म प्रारब्धको जन्म हो । सम्झन्छन्, जुन बापदादाको प्रतिज्ञा छ- एक देऊ र लाख लेऊ, यो प्रतिज्ञा भविष्यको लागि हो, तर होइन । यो प्रतिज्ञा संगमयुगको हो । जस्तो सर्वश्रेष्ठ समय, सर्वश्रेष्ठ जन्म, सर्वश्रेष्ठ टाइमल यस समयको हो, त्यस्तै सर्व प्राप्तिहरूको अनुभव, सबै प्राप्तिहरूको प्राप्ति यस समय हुन्छ । भविष्य त छ नै तर भविष्यभन्दा पनि वर्तमान श्रेष्ठ छ । यस समयमा नै एक कदम अर्थात् एक संकल्प बच्चाहरूले गर्छन्- बाबा हामी हजुरका हौं र रिटर्नमा बाबा हर संकल्प, बोली र कर्ममा अनुभव गराउनु हुन्छ म तिम्रो हुँ अर्थात् बाबा तिम्रो हुनुहुन्छ । एक संकल्पको रिटर्न सारा संगमयुगको जीवनमा बाबा तिम्रो हुनुहुन्छ । एकको फल केवल लाख गुणा मिल्दैन ! जब चाहियो, जस्तो चाहियो, जे चाहियो, बाबा सेवाधारी रूपमा बाँधनुभएको छ । त्यसैले एकको लाख गुणा त के बरु अनगिन्ती पटक फल मिल्छ । वर्तमान समयको महत्त्व चल्दा-चल्दै भुल्छौ । यस संगमयुगलाई वरदान छ- त्यो कुनचाहिँ ? स्वयम् वरदाता नै तिम्रो हुनुहुन्छ । जब वरदाता नै तिम्रो हुनुहुन्छ भने बाँकी के रह्यो ? बीज तिम्रो हातमा छ, जुन बीजद्वारा सेकेण्डमा जे चाह्यो त्यो लिन सक्छौ । केवल संकल्प गर्ने कुरा हो । शक्ति चाहन्छौ, सुख चाहन्छौ, आनन्द चाहन्छौ, सबै तिम्रो लागि हाजिर छ किनकि हजुर नै तिम्रो हुनुहुन्छ । जस्तो स्थूल सेवाधारी बोलाउनाले हाजिर हुन्छन् त्यस्तै यी सर्व प्राप्तिहरू संकल्पबाट हाजिर हुन्छन् । तर हजुर तिम्रो हुनुहुन्छ त्यसैले यी सबै हाजिर छन् । बीज तिम्रो हुनुहुन्छ, त्यसैले यी सबै फल तिम्रा हुन् ।

तर बच्चाले चल्दा-चल्दै के गर्छन् ? दुवै लड्नु हातमा उठाउने कोसिस गर्छन् । लिनका लागि त तयार हुन्छन् तर छोड्ने चीज पनि फेरि लिन्छन् यसैले विस्तारमा जानाले सारलाई छोडिदिन्छन् । बीचबाट छुट्छ, यो थाहा हुँदैन । त्यसैले फेरि खाली हुन्छन् र मेहनत गर्छन् आफूलाई भरपुर गर्न, तर बीज छुट्नाको कारण प्रत्यक्षफलको प्राप्ति हुँदैन यसैले थाक्छन् । भविष्यको दिलासामा आफूलाई चलाइरहन्छन् । प्रत्यक्षफलको बदलामा भविष्य फलको उम्मेदवार बनेर चल्छन्, यसैले खुशीको झलक सदा देखिदैन । मेहनतको रेखाहरू धेरै देखिन्छन्, प्राप्तिको रेखाहरू कम देखिन्छन् । त्यागको महसुसता धेरै हुन्छ भाग्यको महसुसता कम हुन्छ ।

त्यसैले अब के गर्नु छ ? वर्तमान समयमा जो तिम्रो सम्पर्कमा आउँछन्, उनीहरूले पनि समय-प्रतिसमय अहिले पनि यो बोली बोल्छन्- तपाईंहरूको त्याग धेरै ठूलो छ तर अब यो बोली बोलून्, तपाईंहरूको भाग्य धेरै ठूलो छ । त्याग उनलाई देखिनमा आउँछ तर भाग्य अलिहेसम्म देखिदैन । भाग्य अहिले गुप्त छ । त्यागको महिमा धेरै गर्छन्, यति नै भाग्यको महिमा गरेमा सेकेण्डमा स्वयम्को पनि भाग्य खुल्नेछ । त्याग देखेर सोचमा पर्छन् । भाग्य देखेर स्वयम् पनि भाग्यशाली बन्छन् । अब बुझ्यौ, के परिवर्तन गर्नु छ ?

२०७१ चैत्र ०८ आइतबार २२-०३-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १४.०३.७९ मधुबन

मेहनतबाट निकलेर स्नेहको, मोहब्बतको गोदीमा आऊ । चलिरहेका छौं- होइन, चलाइरहनुभएको छ । (लाइट बन्द भयो) बच्चाहरू अन्धकारमा रहन्छन् भने बाबालाई पनि अनुभव हुनु पर्छ कि यस्तो दुनियाँमा बच्चा बस्छन्, यो प्राक्विकल अनुभव हुन्छ ।

अच्छा, अब बुझ्यौ के गर्नु छ ? भविष्य फलभन्दा पहिला प्रत्यक्ष फल खाऊ । सदा हजुरलाई बुद्धिमा हाजिर राखेमा सर्व प्राप्तिहरू पनि सदा जी हजुर गर्नेछन् । यदि हजुर हाजिर छ भने सर्व प्राप्तिहरू चुम्बक समान आफैं आकर्षित हुँदै आउनेछन् । बुझ्यौ ? बापदादा बच्चाहरूको मेहनत देखेर सहन गर्न सक्नुहुन्न । यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरू, डाइरेक्ट बीजबाट निस्केका बच्चाहरू हो । यस्ता श्रेष्ठ बच्चाहरू सर्व सहज प्राप्तिहरूको अनुभवी बन्नु छ । अच्छा ।

यस्ता सर्व सहज प्राप्तिवान्, सदा सागर समान सर्वमा सम्पन्न, सदा बीजलाई साथ राख्ने, बीजरूप स्थितिमा स्थित रहने, विकर्माजित, विकल्प जित यस्तो लक्ष्यलाई प्राप्त गर्ने, सदा निश्चय बुद्धि र निश्चिन्त रहने बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

पार्टीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

नेपालः- सबै जना धेरै टाढा-टाढाबाट स्नेहको आधारमा खिंचिएर आइपुग्यौ । जसरी बच्चाहरू स्नेहको डोरीमा बाँधिएर आफ्नो घर आइपुग्यौ, त्यस्तै बाबा पनि उति नै बच्चाहरूको स्नेहको रेसपोन्स (प्रतिक्रिया) दिइरहनुभएको छ । स्नेहको रेसपोन्स के हो ? स्नेहको रेसपोन्स हो सदा अथक, सदा सफलतामूर्त भव । जहिले पनि माया आयो भने यो स्थान, यो दिन, यो घडी, यो बाबाको वरदान याद राख, तब वरदानबाट माया मूर्छित हुनेछ । तिमीहरूको देशमा पनि यस्तो जन्त्र-मन्त्र धेरै गर्छन्, होइन ? त्यस्तै तिमीले पनि यो जन्त्र-मन्त्रबाट मायालाई मूर्छित गरिदेऊ । बाबाले बच्चाहरूलाई जन्मदै कुनचाहिँ वरदान दिनुभएको छ ? अमरनाथ बाबाको पहिलो वरदान हो- बच्चे अमरभव ! अमरनाथको कथा सुन्नेवाला तिमी सबै हो नि ? हामी सबैको यादगार अहिलेसम्म चलिरहेको छ, यो खुशी छ । कल्प पहिलाको यादगार अहिले पनि देखिरहेका छौ । अमरनाथमा तिमीहरूकै यादगार छ । एक-एक बच्चाको कति महिमा गरू । जति तिमी सबैले द्वापरदेखि बाबाको महिमा गाएका छौ त्यति बाबाले अहिले तिमी बच्चाहरूको गाउनुहुन्छ । हरेक दिन नयाँ टाइटल दिनुहुन्छ भने महिमा भयो नि । धेरै-धेरै भाग्यशाली छौ । जुन माताहरूलाई दुनियाँले बञ्चित गराए (ठुक्राए), तिनलाई बाबाले ठाकुर बनाइदिनुभयो । त्यसैले माताहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ । खुशी-खुशीमा चल्लाथे थकावट अनुभव हुँदैन ।

हर ब्राह्मण बच्चाहरूको घरमा बाबाको यादगार (गीता पाठशाला) अवश्य हुनु पर्छ । जस्तै घर-घरमा राजा-रानीको फोटो लगाउँछौ नि । त्यस्तै ब्राह्मणहरूको घरमा यो विशेष यादगार होस् । जो पनि आओस् उसलाई बाबाको परिचय दिँदै गर । अच्छा ।

आसामः- आसामका त धेरै ठूला आसामी (व्यक्तित्व) होलान् ! ठूलो मान्छेलाई ठूलो आसामी भनिन्छ । त्यसैले तिमी ठूलोभन्दा ठूलो आसामी हो । तिनीहरूले अखबारमा निकाल्छन्- को-को ठूला छन् ? (हू इज हू ?) तिमीहरू त जन्म-जन्मान्तरका लागि पूज्य बन्दछौ । ती त आज हू इज हू को लिस्टमा छन् भोलि साधारण प्रजाको लिस्टमा हुनेछन् । तिमी सदा यही लिस्टमा छौ । सदाको पूज्य हो । आधा कल्प चैतन्यमा पूज्यको रूपमा हुन्छौ, आधाकल्प जड चित्रहरूको रूपमा पूजिन्छौ । त्यसैले सारा कल्प हू इज हू भयौ । यस्तो नशा रहन्छ- हामी धेरै ठूलो व्यक्ति हो ? कुनै पनि प्रकारको समस्याले कमजोर त बनाउँदैन ? महावीर हो ? बापदादा पनि बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ, कल्प पहिलावालाले आफ्नो भाग्य लिइरहेका छन् । कल्प-कल्पको तकदिरवान हो । यस्तो भाग्य कहिल्यै कसैको पनि बन्न सक्दैन । त्यसैले यो नशा र खुशी निरन्तर रहोस् ।

बिहारः- सदा बहारमा रहनेवाला बिहार हो । सदैव आफूलाई यस्तो महसुस गर्दछौ, मानौं माथिबाट अवतरित भएर साकार सृष्टिमा सेवाको लागि आएका छौ । जो अवतरण हुन्छन् तिनलाई के याद रहन्छ ? जुन कर्तव्यको लागि अवतरित हुन्छन् त्यही कर्तव्य याद रहन्छ । अवतार आउँछन् नै महान् कर्तव्य गर्नका लागि । त्यस्तै तिमी पनि केका लागि अवतरित भएका हो ? विश्व परिवर्तनको कर्तव्यका लागि । सदा यो याद रहन्छ ? जहाँसुकै रहँदा पनि

तिम्रो मूल कर्तव्य विश्व परिवर्तनको हो । चाहे जे काम गर, घरको कार्य गर तर याद के रहनु पर्छ— परिवार वा परिवर्तन ? परिवारमा रहन्छौ भने कुन लक्ष्यले रहन्छौ ? यिनलाई पनि परिवर्तन गर्नु छ, यही लक्ष्य रहन्छ नि ? गृहस्थी भएर होइन, सेवाधारी भएर रहन्छौ ! सेवाधारीलाई सेवा नै याद रहन्छ, बाँकी सबै काम निमित्त मात्र हो । वास्तविक कार्य हो विश्व-परिवर्तनको । विश्व परिवर्तन उनले गर्न सक्छन्, जो पहिला स्वयम्लाई परिवर्तन गर्छन् । पहिला स्वयम्लाई उदाहरण बनाउनुपर्ने हुन्छ, फेरि तिमीलाई देखेर सबैले गर्न थाल्नेछन् । त्यसैले स्व परिवर्तन गरिसक्यौ ? बाँकी जुन थोरै समय रहेको छ त्यो केका लागि ? सेवाका लागि । अन्यको सेवा गर्दा स्वयंको सेवा भइहाल्छ । अवतार हुँ— यो याद रह्यो भने जस्तो स्मृति हुन्छ, त्यस्तै कर्म हुनेछ । बिहारवाला बहारी मौसम ल्याउनेवाला हौ । आजकल देशको हालत के छ ? कहाँ सुख्खा छ, कहाँ धेरै पानी छ तर तिमीले के गर्नेछौ ? सदा बहार ल्याउनेछौ । तिम्रो यस्तो कर्तव्य देखेर सबैले तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछन्, सबैले नमस्कार गर्न आउनेछन् । अहिले त कसै-कसैले गाली पनि दिन्छन् किनकि गुप्त छौ नि । जब प्रत्यक्ष हुनेछौ तब आफैँ सबै नमस्कार गर्नका लागि आउनेछन् । जति गाली दिन्छन् त्यति पुष्प चढाउनेछन् । एक गालीको बदलामा कतिपल्ट फूलहरूको मालाहरू चढाउनु पर्नेछ । जसरी बाबाले धेरै गाली खानुभयो त्यसैले पूजा पनि यति नै हुन्छ नि । यस्तै जति गाली खान्छौ त्यति ठूलो पूज्य बन्नेछौ, त्यसैले नआत्तिऊ । माला तयार भइरहेका छन् ।

बंगाल-कलकत्ता:— कलकत्ता निवासी के योजना बनाइरहेका छौ ? मेला त धेरै गन्यौ अब के गर्नु छ ? अब हर वर्षमा कुनै नयाँ योजना बनाउनु पर्छ । कलकत्ता भक्तिमार्गमा पनि प्रसिद्ध छ त्यहाँको विशेषता हो बली चढ्नु । जसरी भक्तिमार्गमा बली प्रसिद्ध छ त्यस्तै ज्ञानमा महाबली चढ्नेहरू धेरै हुन्छन् नि । एकातर्फ भक्तिको फोर्स अर्को तर्फ ज्ञानको फोर्स । मेलाको साथ अब कुनै अरु विधि अपनाऊ । जति ठूलो कलकत्ता छ त्यति ठूलो आवाज पनि होस् । पुरानो गद्दीको स्थान हो त्यसैले अरु कुनै ठूलो आवाज निकाल । अच्छा— हरेक दिन आफ्नो जाँच गर— तीव्रगतिलाई प्राप्त गरिरहेका छौ ? संगमयुगमा चढ्ती कलाको मौका छ । हरेकदिन आफ्नो जाँच गर । केवल चलिरहेका छौ, यो होइन । तर कुन गतिले चलिरहेका छौ । हर कदममा पद्मको कमाई जम्मा गर्दै पद्मापद्म भाग्यशाली बन । साधारण जाँच होइन, अब सूक्ष्म जाँच हुनुपर्छ ।

यो मरजीवा जन्म हो नै प्रत्यक्षफल खानका लागि, गन्यो अनि प्राप्ति भयो । अब मेहनतको आवश्यकता छैन, फल खाने समय हो । अतीन्द्रिय सुखको जीवनमा रहने समय हो । त्यसैले अतीन्द्रिय सुखको झुलामा सदा झुल्नेवाला हौ नि ? जो अहिले सदा यस झुलामा झुल्छन् तिनले नै श्रीकृष्णका साथ-साथ झुल्नेछन् । यस्तो पुरुषार्थ छ नि ? यसलाई भनिन्छ तीव्र पुरुषार्थ ।

तामिलनाडू:— संगमयुगमा बापदादाद्वारा जुन खजानाहरू मिलेका छन् ती सबै खजानाहरूलाई राम्रोसँग जम्मा गरेका छौ ! मायाले खजानालाई लुट्न त लुट्दैन ? पहिला पनि सुनाएको थिएँ— डबल लक लगाइदेऊ । एक बाबाको याद र दोस्रो सेवा, यो डबल लक लगाउनाले कहिल्यै पनि मायाले खजाना लुट्न सक्दैन । सदा भरपुर रहनेछौ । अमृतवेला स्वयम्लाई मास्टर सर्वशक्तिमान्को तिलक देऊ । सारा दिन तिलकधारी रह्यौ भने कहिल्यै पनि मायाले सामना गर्नेछैन । तिलक तिम्रो विजयको निशानी हो । अमृतवेला वरदानहरूको समय हो, जति अमृतवेलाको महत्त्व राख्नेछौ उति महान् बन्नेछौ । अच्छा ।

वरदान:— श्रीमतबाट मनमत र जनमतको मिसावटलाई समाप्त गर्ने सच्चा स्व कल्याणी भव

बाबाले बच्चाहरूलाई सबै खजाना स्व कल्याण र विश्व कल्याण प्रति दिनुभएको छ । तर त्यसलाई व्यर्थ तर्फ लगाउनु, अकल्याणको कार्यमा लगाउनु, श्रीमतमा मनमत र जनमतको मिसावट गर्नु— यो अमानतमा ख्यानत (धोका) हो । अब यस ख्यानत र मिसावटलाई समाप्त गरेर रूहानियत र रहमलाई धारण गर । आफूप्रति र सबैप्रति रहम गरेर स्व कल्याणी बन । स्वलाई हेर, बाबालाई हेर, अरूलाई नहेर ।

स्लोगन:— सदा हर्षित उनै रहन सक्छन् जो कहीं पनि आकर्षित हुँदैनन् ।